

ԱԼԻՇԱՆԻ ՇԻՐՄԻՆ ԱՈՋԵՒ

Ա

Քեզի եկայ՝ իբր ուխտաւոր մը յոգնած,
Որ կը գըտնէ հուսկ փոխարէն իղձերուն
Շիրիմ մը՝ հոն ծընրադրելու սիրտը բաց,
Եւ խոկալու, համբուրելու լոյս ածին:

Յոս կը նընջե՛ս. Քեզ կը պատէ լըռութիւնն.
Ովկիան մ'ես՝ գոր կը ծածկէ այդ պատանք.
Կարմիր հըրդեհ մ'որ մոխրի տակ կ'առնէ քուն.
Յոս կը նընջես. ինչպէս հըրատն ամպին տակ:

Որթի ճիւղերն եւ ուռիներ տըխրամած՝
Դեռ արձագանգը քընարիդ կը պահեն.
Յովէն՝ կ'ողբան շիրմիդ չորս դին կամ լըռած
Շեշտեղ մնացորդ մը դարձեալ թեզ կը բերեն:
Շուրջըդ ծաւի Ադրիականն յար կու լայ,
Ուրկէ վիհեր չափեցիր դու մըտածման.
Սուրբ ածինսիդ սափորն է այդ ծովն հիմա,
Մինչ լայն ճակատիդ լայն օրօրոցն եղաւ ան:

Ո՛չ. մարդըս չէ, լոկ բնութիւնն է՝ որ հանճար
Մ'օրրել կըրնայ, վերջը պատանքն իր ըլլալ.
Տիեզերքն ունի իր մարգարիտը անճառ՝
Որուն կու տայ մարդ պահ մ'իր ծոցն հիւրընկալ: